

huske i denne debat. Og for det tredje er det en fornøjelse at være vidne til NGO-deltagelsen og den entusiasme, den grøde, der er også i vort NGO-miljø, omkring FN og FN's organisation.

Den finansielle reformering har spillet en rolle i partiernes meldinger, og dér er jeg nødt til at komme med en bemærkning til fru Tørnæs' bemærkning om, at de, der ikke kan betale, heller ikke kan få indflydelse. Jeg vil gerne advare imod en forenkling af argumentationen her. FN må finde nogle realistiske betalingsmodeller, som ikke svækker organisationen som en global organisation, og derfor skal man være meget varsom med den trussel. Det er en hårfin balance, fordi universaliteten netop er organisationens styrke.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg gerne tilslutte mig bemærkningerne om, at det er vigtigt at revitalisere FN's generalforsamlings funktion; man må generobre debatten i FN. Og derudover vil jeg også gerne nævne, at EcoSocs rolle også må ændres. Det er vigtigt, at Danmark går med i kravet om, at den politiske debat skal tilbage til disse organer.

Nye indtægtskilder bør overvejes. Fru Anne Birgitte Lundholt brugte en meget, hvad skal jeg sige, åben argumentation, som jeg kan tilslutte mig. Det er vi også med på.

Og derfor må jeg sige til både fru Annette Just og fru Ulla Tørnæs, at nye indtægtskilder jo også kan gå på nye måder at finansiere operationer og aktiviteter på, når de besluttes af dem, der beslutter at forpligte FN som organisation til at drage ud i felten og finde løsninger.

Jeg vil godt komme med en kommentar til fru Annette Justs bemærkninger om, at det ikke var så godt med de dér FN-konferencer, fordi de jo sådant set ikke rigtig giver nogen resultater. Det er klart, at det ægger til modsigelse, og jeg er nødt til at sige, at jeg ikke deler den opfattelse. Jeg synes, det er flot, at FN's konferencer har været med til at sætte en international dagsorden. De er med til i sig selv at skabe nye normer og en politisk udvikling i det internationale samfund. Det er deri, effekten af konferencerne ligger, og det synes jeg er farligt at undervurdere.

Til hr. Arne Melchior vil jeg bare tilslutte mig, at FN er en flot idé, som vi skal bruge stor energi på at tilføre ny energi og ny vitalitet. Partnerskaberne skal udvikles, men de skal så sandelig også afspejles i det nye FN.

Ulla Tørnæs (V):

Vi er naturligvis også meget glade for den brede opbakning her i Folketinget til den førte FN-politik.

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Villy Søvndal – eller jeg bliver nødt til at gentage, hvad jeg rent faktisk sagde i min ordførertale – omkring en modernisering af Sikkerhedsrådet, at vi har konstateret, at Japan og Tyskland banker på, og at de har en række krav, som måske berettiger dem til at være permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet. Jeg sagde intet om, hvorvidt de skulle være det eller ej.

Dernæst sagde jeg, at vi var enige i den opbakning, som regeringen har givet Tysklands anmodning om at blive permanent medlem af Sikkerhedsrådet.

Derudover nævnte jeg noget, som ikke særlig mange andre ordførere har været inde på, nemlig problemstillingen omkring EU. Det har været nævnt tidligere – jeg tror også oven i købet af vores egen udenrigsminister under en generalforsamling i FN – at EU samlet kunne være repræsenteret i Sikkerhedsrådet og på den måde være det permanente talerør for Europa.

Endelig vil jeg sige til fru Helle Degn: Jeg er naturligvis fuldstændig opmærksom på, at der skal være tale om realistiske betalingsmodeller. Vi er ikke ude på at blokere FN. Denne her debat handler om modernisering af FN – effektivisering og rehabilitering tror jeg oven i købet er ord, der har været brugt – og det støtter vi naturligvis. Og hvis de bud, som skulle være kommet fra Venstres side i dag, bevirker det modsatte, så revurderer vi det naturligvis.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal gøre det kort, for jeg havde i og for sig ikke regnet med at tage ordet i anden omgang, men hr. Villy Søvndals bemærkninger skal da ikke stå uimodsagte.

Jeg tror, hr. Villy Søvndal ved en gennemlæsning af, hvad jeg sagde før, vil opdage, at jeg ikke brugte ordet gammelkommunisme; men jeg brugte ordene socialisme og socialistiske drengedrømme fra 1970'erne.

Det er i og for sig ikke så overraskende, at hr. Villy Søvndal ikke mener, at f.eks. afgifter på kommunikation i form af flytransport skulle virke hæmmende i forhold til det formål, som FN har, for man kan jo se på det forlig, regeringen har indgået med SF og Enhedslisten i sidste uge, at den form for 1970'er-politik såmænd er kommet op til overfladen igen.